

POSTANOWIENIE

Dnia 30 grudnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Koziół

po rozpoznaniu w dniu 30 grudnia 2013 r.

zażalenia skazanego **P. K.**

na zarządzenie Prezesa Sądu Okręgowego w K.

z dnia 28 października 2013 r.,

w przedmiocie odmowy przyjęcia wniosku skazanego o sporządzenie i nadesłanie odpisu wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 11 października 2013 r.,

wraz z uzasadnieniem

p o s t a n o w i ł:

zaskarżone zarządzenie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Skazany P. K. otrzymał w dniu 15 października 2013 r., odpis wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 11 października 2013 r. Termin do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia tego wyroku i nadesłania mu odpisu wyroku z uzasadnieniem, zgodnie z treścią art. 524 § 1 k.p.k., upłynął w dniu 22 października 2013 r. (wtorek). Skazany P. K. taki wniosek złożył w dniu 23 października 2013 r. (prezentata Aresztu Śledczego w K. na kopercie z k. 232). Poza sporem jest więc, że wniosek ten skazany P. K. złożył, jak to trafnie ustalono w uzasadnieniu zaskarżonego zarządzenia, z uchybieniem siedmiodniowego zawitego terminu dla dokonania tej czynności procesowej. Nie zmienia tej oceny, podnoszona przez skazanego P. K. teza, że według niego do biegu terminu zawitego nie wlicza się dni wolnych. Teza taka nie ma bowiem jakiegokolwiek oparcia w obowiązujących przepisach, gdyż tylko gdy koniec terminu przypada na dzień uznany przez ustawę

za dzień wolny od pracy, czynność można wykonać następnego dnia. W przedmiotowej sprawie, jak wyżej zaznaczono, koniec terminu przypadał na wtorek, nie ma zatem zastosowania konstrukcja z art. 123 § 3 k.p.k.

Kierując się przedstawionymi motywami Sąd Najwyższy rozstrzygnął jak na wstępie.